

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljal pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2:50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četerostopne pete vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

GORICA

Št. 57.

V Gorici, v soboto dne 17. julija 1909.

Leto XI.

Tržaška „Edinost“ in Gabrščekova „Soča“ o slovanski obstrukciji.

„Edinost“ piše: „Hvala Bogu! Odahnili smo se enkrat. Bili smo res že obupali. Obupali nad sposobnostjo naše državnozboreske delegacije — za opozicijo namreč. Štirideset let smo pošiljali na Dunaj svoje zastopnike, ki so tam gori le preveč delali raznim vladam, a te so v plačilo za to pošiljale razne hajlovce med nas. Bivši ministerski predsednik, pokojni grof Badeni je celo tožil, da išče Slovence, a jih ne vidi nikjer. Badenijev naslednik Bienert se je pa prepričal, da so Slovenci. Od Badenija do Bienert se je vendar-le precej predrugačilo. Badeni je iskal Slovence, a jih ni našel, Bienert pa jih ni iskal, a jih vseeno videl in — čutil. Zavisirali so mu povsem novo pesem; priredili so mu veliko presenečenje.

A presenečen po obstrukcionistiški muziki slovenskih muzikantov ni bil le baron Bienert; bil je presenečen še marsikdo drugi. V prvi vrsti pa smo bili mi Slovenci sami iznenadeni po obstrukcionistiški muziki poslancev. Pokazali so naši poslanci enkrat, da smo tudi Slovenci tu. Pokazali so Bienertu roge. Par dni obstrukcije je Slovincem pripomoglo do večjega ugleda, nego preje štirideset let cincanja in mincanja. Pri tem je povsem irelevantno, kaki povodi so bili merodajni za obstrukcijo. Dosti je, da je z obstrukcijo došlo slovensko ime do veljave. To sodbo izjavljamo ne glede na dejstvo, da so kolovalje slovenske obstrukcije pristaši stranke, ki ni prijateljica sedanjemu vodstvu tržaških Slovincov. Mi smo pač na stališču, da se moramo ob presojanju velikih političnih vprašanj dvigati nad domači kranjski prepri. V tem je ravno

naša nesreča, da naši glavni stranki tudi dogodke v parlamentu presojsati s posebnim ozirom na njih kranjski prepri. Pri tem pa moramo priznati na ves glas, da je tudi stranka, ki je sedaj vodila obstrukcijo, mnogokrat grešila v tem pogledu. Ako nanaša prilika, da se more vreči poleno pod noge — naši stranki, je ta vsikdar hlastno porabljal tako priliko, ne meneč se za to, da vsled tega trpi skupna slovenska stvar. Nas je vsikdar bolelo, ko smo morali gledati to nesrečno igro.

To smo morali naglasiti, da ne bi kdo mislil, da se hočemo morda komu laskati in da smo odnehali od vodilnih idej svoje politike. Mi smo za to, da se vsako veliko vprašanje stvarno presoja brez vsacega ozira na drvenje v domovini in le stvarni razlogi — naj pa že kdo soglaša z njimi, ali ne soglaša — so odločilni za stališče, ki smo je zavzeli nasproti obstrukciji.

Baron Bienert očita obstrukcionistom pred vsem, da so preprečili pooblastilni zakon in s tem onemogočili ureditev trgovinskih pogodb s slovanskimi balkanskimi državami.

Da vidimo, kako je s tem blaženim trgovinsko-političnim pooblastilnim zakonom! — Vlada je že imela trgovinsko pogodbo s Srbijo, pogodbo, ki je bila v Srbiji pravčasno parlamentarno rešena. Zakaj ni vlada poskrbela, da bi bila pogodba, ki jo je sklenila s Srbijo, dobila potrdilo dveh parlamentov avstrijskega in ogrsko-hrvatskega?! Vlada ni storila tega, snedla je na uprav sramoten način besedo, dano Srbiji. A sedaj, ko je v očivid vse Evrope moralno prisiljena, da napravi s Srbijo kolikor možno ugodno pogodbo, bi hotela na slovansko obstrukcijo zvrniti krivdo, da še ni došlo do pogodbe!! Ali pa zadevuje slovanske

obstrukcioniste kaka krivda na tem, da še niso urejeni trgovinsko-politični odnošaji s Srbijo? Vzemimo slučaj, da bi bil avstrijski parlament vsprejel trgovinsko-politični pooblastilni zakon: ali bi bilo došlo v tem slučaju že danes do urejenih trgovinskih odnošajev s Srbijo in Črnogoro?

Ne! Tudi v slučaju, da je avstrijski parlament vsprejel trgov.-politiški pooblastilni zakon, bi bili še ravno tam, kjer smo sedaj, ker ogrsko-hrvatski parlament tega zakona še ni vsprejel! A dokler se to ne zgodi, zakon sploh ne more stopiti v veljavo. Na vsaki način je še časa dovolj, da avstrijski parlament spravi omenjeno predlogo pod streho istodobno kakor ogrski parlament. Zato ne zadevuje v tem oziru slovanske obstrukcije nikaka krivda.

Naše stališče glede trgovinske pogodbe s Srbijo je znano. Mi smo za največjo udobnost, ki naj se prizna uvozu srbske živine in poljedelskih proizvodov. To isto seveda tudi glede Črnogore. V tem oziru se torej naše stališče križa s stališčem S. L. S. A mislimo, da tudi ta stranka ne bo mogla ostati na svojem strogo odklanjajočem stališču, ko stvar dozori. Nam Slovincem absolutno ne kaže, da bi šli v boj za interese magnatov na Ogrskem in Češkem. Ko bi bila meja za srbsko živino tudi popolnoma odprta, bi to vendar-le malo vplivalo na cene živine in bi bila škoda, ki bi jo imel naš narod od tega, le malenkostna, dočim bi bila korist za pretežni del našega naroda, ki je bolj konsument nego producent, velika.

In zdi se tudi, da avstrijska in ogrska vlada niti ne mislita resno na uredbo trgovinskih odnošajev s Srbijo. Čemu treba vladi pooblastilnega zakona? Ali ne bi se mogla pogoditi s Srbijo, pa potem stopiti pred parlament s perfektnim dogovorom?! Ali postane morda srbska vlada mehkejša, če bo imela

avstro-ogrsko vlada pooblastilni zakon v žepu? Vendar pa bi mi ne bili principijelno niti proti pooblastilnemu zakonu, ker stojimo — kakor že rečeno na stališču, da treba dati Srbiji največjo ugodnost, ali preje nego bi se kaj takega dovolilo enemu Bienertu, ki navadno žvižga na državni zbor in njegove sklepe (vidi bosanska agrarna banka!) bi trebalo vendar-le vsaj trikrat dobro in temeljito pomisliti“.

* * *

Ta članek je spisal gotovo politično zrel slovenski rodoljub, ki se je v svojem narodnem ponosu visoko dvignil nad domači prepri.

Drugače presojsajo slovansko obstrukcijo v državnem zboru državni okoli „Soče“. Ti politični otročaji trdijo v svoji omejenosti in nizkotni strankarski zagrizenosti, da je bila ta obstrukcija neumna, zločinska in na vse strani škodljiva. Naenkrat se „Soči“ ne smilijo več bosenski kmetje, naenkrat je tudi slovensko vseučilišče pozabljeno. Skratka, „Soča“ piše v članku „Državni zbor zaključen“ o slovanski obstrukciji tako, kakor da bi bila pozobala nekaj tisočakov svetlih kronic iz Bienert-ovega dispozicijskega fonda. In ker ta list sploh ne more živeti brez debelih laži, laže tudi v tem članku, da je ogrski parlament že sprejel pooblastilni zakon glede trgovske pogodbe s Srbijo in z Rumunsko.

Nova odvetniška tarifa.

(Konec.)

C. Manipulacijske pristojbine.

Za čisti prepis opravičnih kosov in prilog, všteti primerjanje (kolacijonacijo) in priložbo potrebnih reči (instrukcijo), in nabavo pisalnega gradiva: za vsako stran z najmanj 25 pismenimi vrstami, pričeto stran je zaračunati za

Sobotno pismo.

Že nekaj let sem se otepamo za pravilno znanstveno terminologijo, a vsa stvar vendar še ni dospela do konca. Hočemo pisati razne modroslovne knjige, razprave itd., a vendar nam še marsikaj manjka glede posameznih izrazov. Od pokojnega Lampeta sem je naša filozofija sploh nekako očemela in razun Kovačičeve „Intologije“ nismo dobili v zadnjem času prav nič večjega. Lepo nalogo vrši v tem oziru smotra „Čas“, katero mora vsak filozof in tudi jezikoslovec upoštevati.

Pišemo tudi šolske knjige bodisi te ali one stroke. Nočem reči, da imajo Nemci n. pr. v tem oziru boljše izraze na razpolago kot mi, pomagajo si tudi oni z grškimi in latinskimi termini, kjer ni pravih domačic. To bomo morali storiti tudi mi in lahko storimo brez sramote. A nekaj drugega je, kar moram enkrat povdariti. Hišo lahko zidamo le, če imamo pravo kamenje; tako je tudi s knjigo. Brez pravih izrazov za razne filozofične pojme bo pač težko napisati kar celo psihologijo, celo logiko. To ni tako lahko. In kaj se je storilo v tem oziru? Skoro nič. Za brušenje takih pojmov, za pravilno terminologijo so primerne manjše razprave, krajše študije. Tam se lahko popravlja in predeluje, ko imamo že

knjigo tiskano je to razmeroma težje, do druge izdaje sploh nemogoče. In da bo prvič v vsaki taki knjigi dovolj napak, to smo lahko gotovi. — Že lani je izdal g. prof. Ozvald v gimnazijskem programu št. 58 (1908) razpravo „Psychologische Untersuchungen“ v nemškem jeziku. Ne vem zakaj? Ravno take razprave bi morale biti, kakor je rečeno, pisane v slovenskem jeziku, da bi se videlo, kje so še kake pomanjkljivosti glede izrazov in jezika sploh. Iz takih malih razprav bi se dalo marsikaj dognati, kar danes še ni jasno. Letošnji program prinaša spis g. prof. Capudra „O luteranstvu na Goriškem“ v slovenskem jeziku, in tudi prej smo že dobili večkrat take programske študije v slovenščini. To stališče je edino pravo. Prvič pokažemo s tem, da so zavodi tu res naši in ne nemški, drugič se pa strokovni izrazi obrusijo in spilijo za pravi znanstveni jezik. — Program c. kr. realke prinaša letos spis o trti v naših Brdih in Vipavskih vinskih gorah, seveda tudi nemško: „Die Kultur der Rebe im Görzer Hügelland“. Študijo je napisal g. prof. dr. Papež. Zakaj bi ne bila pisana slovensko, to mi je uganka. Sicer je res strokovnjaško delo, a med našimi vinorejci je dosti dovolj izobraženih, da bi lahko razpravo razumeli in čitali s pridom. Naša terminologija glede kemije

bi se tem potom razširila, porabil bi se lahko marsikak pristen domač izraz, ki še živi med vinorejci. Pri „Mat. Slovenski“ menda obstoji odsek za sestavo tehničnega slovarja, ki zbira gradivo po raznih knjigah in starih popirjih. Tu, kjer je prilika, seveda tega ne porabimo in tako je tisti material le mrtva črka.

Ker sem že pri šolskih programih, naj se dotaknem še šolskih poslopij, naše gimnazije in realke. Stara so, stara, da se Bog usmili in treba bo vendar enkrat misliti na predelavo. Rod za rodom gine, a ta dva „gradova“ še vedno stojita. Zidajo se kasarne in vlivajo se kanoni, za šole pa le ni božjega vinarja. Števi učencev raste od leta do leta, a sobe ostanejo iste. Da bi bil Bog dal tem sobam vsaj tisto lastnost kot rakom, ki dobivajo z večjim telesom tudi večji „kapot“. Pa naš slovenski svet je nebo precej zapustilo, četudi pravi Freuensfeld: „Zares nebo te je ljubilo“. Sicer pardon, ne slovenski, kajti naše srednje šole v Gorici so „teusch“ — in „auf einer teuschen Mummerei soll ein Teuscher Teusch reden“, kakor je nahrulil nekov mladi-kovec Heine-ja na neki brlinski maške-radi. Tedaj raje molčimo.

Ampak nekaj drugega! Te dni se v Gorici sliši, da je precej deževno in da je celó Soča narasla. Menda dokler ne

bo tolika, da pridere v mestno hišo, ne bomo imeli vode v Gorici. Oj ti ubogo mesto na bregovih zelene Soče! Zdiš se mi kot Tantalus, ki je čepel do grla v vodi in vendar trpel grozno žejo. Razni „vodeni“ načrti menda leže tam v mestnem arhivu in celo dva „dopjona“ vode imajo tam, marka „Hubelj-Mrzlek“ — za posebno slavnostne prilike; a najnovejšega načrta tam pa vendar še ne vedo. Ker je precej duhovit, ga dam tu mestnim očetom — recte „otrokom“ — na razpolago. Stvar je namreč ta: Voda iz Soče se napelje v veliki množini in z velikimi stroški na hrib sv. Katarine, kjer bo ogromna zaloga — več kot dva „dopjona“. No, in od tam menda slavnosti mestni svet vodo vendar srečno spravi v mesto, kajti po večini bo tekla sama. Kaj ne gospod župan, to je načrt kaj! Ampak tega niste sku-hali Vi, ampak moj znanec Vsezna! in ima tudi že patent na to iznajdbo. Najboljše je, da greste takoj k njemu in mu odkupite tega spaka. O da, vremena se bode v Gorici še zjasnila, ko bomo tako-le Sočo imeli zaprto na sv. Kate-rini. Ej, saj pravim, ta naš Vsezna!, ta jo še kakšno pogrunta „za blagor očet-njave“ — naj voda govori.

Tako gospodična, pa dovolj! Predolg ne maram biti, pa prihodnjič še kaj, saj je še več dni kot klobas in oba sva še mlada. Vaš Radovan.

na dež. odbor, ki jim pojde na roko, da se uvede obširna pomožna akcija v obliki podpor iz deželnih in državnih sredstev. Kmetovalci naj se torej pobrigajo, da takoj naznanijo županu vsakršno škodo, ki se je dogodila na njihovih zemljiščih.

Pomanknjeni so v VIII. plačilni razred sledeči gg. c. kr. vadnični učitelji: Ivan Mercina, Franc Sivec, Karol Travan, telovadni učitelj Jos. Janovsky ter okr. šol. nadzornik v Sežani Matko Kante.

Imenovanje. — Za računsko asistenta pri deželnem knjigovodstvu sta imenovana Karol Podgornik in N. Persa.

Imenovanje. — Policijski komisar g. dr. Josip Casapiccola, ki je pridelen tuk. okr. glavarstvu, je imenovan za višjega policijskega komisarja.

Nova maša. V ponedeljek 19. t. m. bo daroval prvo sveto mašo č. Alojzij Majcen in sicer v uršulinski cerkvi pri Raštelu. — Slovesnost se prične ob 9. uri.

Umirovljenje. — Profesorju na tukajšnji gimnaziji g. Benediktu Pichlerju je bil povodom njegovega umirovljenja podeljen naslov šolskega svetnika.

Maturo na goriški gimnaziji sta napravila še: Vekoslav Vrtovec iz Vel. Žablj (z odliko) in pa Josip Rijavec iz Gradišča.

Maturo na c. kr. realki so napravili ti-le Slovenci. E. Boltar (z odliko), J. Brajnik, K. Drašič, O. Ozvald, V. Šček, And. Duša in R. Skočir.

Zrelostni izpiti na tukajšnjem c. kr. izobraževališču za učiteljice so pričeli 12. t. m. ter se završili za slovenski oddelek 14. t. m. s sledečim uspehom: A) Z odliko so napravile izpit sledeče gojenke: Benigar Evgenija (s slov. učnim jezikom), Cigoj Angela (s slov. uč. jezikom), Čendem Angela (s slov. uč. jez.), Čok Amalija (s slov. uč. jez.), Čok Marija (s slov. uč. jez.), Podgornik Augusta (s slov. uč. jez.), Slokar Albina (s slov. nemš. in hrvaškim uč. jez.), Srebrnič Marija (s slov. uč. jez.).

B) S slovenskim in nemškim učnim jezikom zrelostni izpit: Forčesi Marija, Furlan Marija, Janovsky Josipina, Kerin Zofija, König Marija, Kraševac Milena, Ločičnik Amalija, Mlekuž Eva, Oblesčak Marija, Podgorelec Marija, Posega Dorotheja, Sorré Amalija.

C) S slovenskim učnim jezikom so napravile: Brajda Karmela, Droč Zofija, Gašpari Jožica, Jager Josipina, Kos Henrika, Kos Leopoldina, Ličar Pavlina, Ličen Eliza, Merkar Marija, Mungerli Ana, Ribičič Ana, Srebrnič Karolina, Savli Valerija, Vyzourek Hermina.

Preskušnjo na c. kr. koperskem učiteljsišču so napravili iz podgorske pripravnice sledeči dijaki: Bajt M. iz Pirana, Bratuž K. iz Gorice, Gorjup R. iz Gorice, Katnik S. iz Gorice, Kutin J. iz Žabnice, Mayer E. iz Buj, Moser S. iz Gorice, Rijavec A. iz Gradišča, Terpin J. iz Gorice in Vižin A. iz Kromberga.

Občinske volitve v Št. Ferjanu so se vršile v ponedeljek, torek in v sredo. Naša stranka je naskočila to agrarno trdnjavo, a je vsled raznih nepravilnosti zmagala s 43 glasovi le v III. razredu. Uložen bo utok.

Pravi kmečki kandidatje so zmagali v I. in II. razredu pri občinskih volitvah v Št. Ferjanu. Tako piše „Soča“, „Naš glas“ piše, da je zmagala kmečka stranka. Mi pa pravimo, da so zmagali liberalni agrarci, kajti „Soča“, ako ni po njenem nosu, bi se te zmage ne veselila. Hinavci, ven z barvo! Ali hočete še nadalje slepiti ljudstvo z agrarstvom? Na Goriškem ne poznamo razlike med agrarci in liberalci! To naj si slepilni agrarci zapomnijo. Saj komandira vse skupaj **Gabršček**, kakor je pokazal dež. zbor. In kar komandira Gabršček, je

vse liberalno, kar pa je liberalno, je protikmetško.

Državno podporo gospodinjstvi šolskih sester v Tomaju je dovolilo poljedelsko ministerstvo in sicer 10.000 K kakor ustanovno podporo in letnih 2000 K kakor vzdrževalno podporo skozi tri leta.

Vinogradniki! — Neprestano deževno vreme zadnjega časa vpliva škodljivo na trte in pospešuje trtne bolezni. Zato škropite in žveplajte čim prej mogoče. Modro galico in žveplo najboljše kakovosti dobite pri „Goriški zvezi“.

Obširno veleposestvo v Brdih, ki je bilo last pokojnega predsednika dežel. sodnije v Trstu Urbančiča, je kupil Amadeo Bolaffio v Gorici. Okolu 150 njiv lepe slovenske zemlje je spet prišlo v roke tujcu! Zakaj se ni tega naznanilo merodajnim slovenskim krogom in denarnim zavodom v Gorici?

Neverjetna pokvarjenost. „Soča“ je lagala, da „ji je znan izprijeni študent iz Rejec-Capudrove šole, ki je A. Gabrščeku pisal nesrafinno in surovo pismo. S to lažjo je grdo obrekovala dva slovenska učitelja. In to laž izkorišča še zase in se hlina, da noče imenovati dotičnega „izprijentca“, ker mu noče škodovati! Nepoboljšljiva lažnjivka se torej hoče dičiti še s plemenitodušnostjo. Ta slučaj nam zopet dokazuje jasno, da je „Soča“ vsega zmožna: laže in obrekuje in pri tem se dela še — blagodušno!

Ne verujte nič temu lažnjivemu listu!

Ivan Mrmolja, urednik „Kmečkega glasa“ in Gabrščekov agitator, je letos vzela patent za prodajo krompirja. Kmetom je obljubljal, da letos preskrbi on trgovca, ki pokupi ves krompir, kar se ga pridela v goriški okolici, po visoki ceni. Širokoustil se je, da bo uže pokazal trgovcem, kaj zmore on s svojo učenostjo in trgovsko izobrazjenostjo. Tako je govoril lansko leto ter „šimfal“ kamor je prišel čez predsednika „Eksportne zadruge“ g. štandrezkega župana Lutmana in šempeterskega župana g. Černica, češ, da nista lansko leto nič delala in celo metala polena pod noge zadrugi. Na tem mestu pa moramo pribiti dejstvo, da se je lansko leto krompir prodajal razmeroma še precej drago. Mrmolja pa je le „šimfal“. Zakaj, nam je uganjka. Mi smo molčali takrat ter čakali, kako se bo izkazal Mrmolja, ki se je postavil na čelo kupčiji s krompirjem. Tudi kmetje so molčali in upali, da jim bo vendarle Mrmolja preskrbel obljubljenega trgovca, ki jim bo pokupil krompir po poštenih ceni. Na nekem občnem zboru „Eksportne zadruge“ v Št. Andrežu, tam v aprilu, je hotel tudi to, da naj zadruga kupčuje s krompirjem ali pa naj ga dostavlja trgovcem brez naročila na goriško postajo in ti naj bi ga tam kupovali od kmetov. Smejali smo se temu, a le še molčali. Prišel je čas izkopavanja krompirja. Mrmolja je tekal sedaj sem, sedaj tja, govoril s trgovci na tihem, „vohal“ tu in tam. Zakaj, ne vemo. To ve on najbolje. ... Cena se je postavila začetkom 12 K za kvintal, ki pa je rapidno padala skoraj dan za dnevi tako, da je danes padla — čujte — na 2 gl. za kvintal. V kmetih je zavrelo. Kmetje so hudo udarjeni. Ves srd, ki je izbruhnil v Št. Andrežu, odkoder je Mrmolja komaj odnesel zdravo kožo, kakor pripoveduje sam v svojem „Glasu“, je obrnjen proti njemu. Zakaj? Zato, ker je celo akcija „za fural“ in zapackal. Tukaj ne pomaga noben izgovor: je krivo to, je krivo ono, ako bi ne bilo tega, ako bi ne bilo onega itd. Konstatiramo le dejstvo: Mrmolja je obljubljal, da dobi trgovca, ki bo ves krompir pokupil za pošteno ceno. Mrmolja je zabavljajal lansko leto proti raznim odbornikom zadruge, in jih tako osumiljal, da nič ne delajo, grozil je, da bo uže on trgovcem pokazal, kaj zna; Mrmolja je kmete farbal, da poskrbi, da bode imel krompir pošteno ceno. In kaj je Mrmolja izpolnil. Nič!

Dvakrat nič! Kmete je farbal in jih tako nategaval ter slepil z lepimi obljubami, katere vrtojbenska ničla nikoli ne izpolni. Mrmolja naj pove, kako je padla cena krompirju od 9 na 8 K za kvintal?!

V zadnjem „Glasu“ piše tako, kakor da bi bili mi krivi, da je cena krompirju padla na 2 gl. za kvintal, ker smo priobčili par dopisov, ki mu niso bili po volji. Joj, vrtojbenska reva! Torej naši dopisi so na njega tako učinkovali, da je vrgel puško v koruzo in vse skupaj pustil! Tu, pogledajte, kmetje junaka, ki v najhujšem ognju zbeži. Mi sicer nismo cen postavljali, mi nismo kmetom nič obljubljali in se nismo sploh v trgovino nič mešali, ampak smo kvečjem nadzornika Mrmolja le nadzorovali. Mrmolja naj se udari na prsi in naj reče: Čič in barko! Nič ne vem, nič ne znam, le zabavljat znam in farbat kmete ter jim obljubljal zlata jabolka. Delat se mi neče, živim rad življenje gospoda na ramena kmetov. — Tako je in nič drugače!

Mrmolja pri krompirju sicer ničesar ne zgubi, zgubili so pa kmetje, ki naj si agrarno-liberalnega agitatorja dobro zapomnijo.

C. kr. licejska knjižnica je med počitnicami — t. j. od 15. julija do 15. septembra — odprta le ob sredah in sobotah od 10.—12. ure predpoldan.

Družba sv. Mohorja nam je poslala izkaz Mohorjanov za l. 1910, iz katerega posnemljemo, da se je dosedaj oglasilo 85.443 udov, torej največje število, ki je je kedaj dosegla ta družba. Naša škofija bo imela l. 1910 554 članov več kot to leto.

Več mest poštnih praktikantov je razpisanih pri poštnem ravnateljstvu v Trstu s adjutumom letnih 600 K. Prosilci se morajo izkazati s spričevalom dobro dovršene mature.

Nesreča. — V sredo popoldne se je peljal preč. g. dr. Tarlao s svojega stanovanja na postajo južne železnice. V ulici Sv. Klare se je konj splašil. G. dr. Tarlao je hotel skočiti z voza. Pri tem se mu je zapletla obleka med kolesa in padel je tako nesrečno na tla, da se je hudo ranil na glavi in na obrazu in so ga morali nezvestnega prepeljati v bolnišnico usmiljenih bratov, kjer je bil kake tri ure v nezvesti.

V Pevmi je mnogo bolnikov, ki imajo legar. Zdi se, da je provzročila bolezen slaba voda. Širi se vedno bolj. Včeraj, 12. t. m. sta obiskovala bolnike c. kr. zdravnik iz Gradišča in dr. Gregsig skupaj.

Kobilice na Krasu. — Lovljenje kobilic s šolskimi otroci ima naravnost krasne, nepričakovane uspehe.

V prvih dveh tednih se je ulovilo čez 30.300 kobilic. Bolezen, ki je prišla nad kobilice v Štanjelskem okraju in ki jo povzročuje najbrž glivica Empusa grylli, je razširjena v tem kraju samo na eno vrsto kobilic, in sicer na italijanske kobilice. Razširjanje te bolezni potom inficiranja ni pokazalo dosedaj pravega uspeha; treba bi bilo zato prav posebnega vremena.

Krvav pretep v Kostanjevici na Krasu. — Minulo nedeljo okolu polnoči so napadli mladeniči iz Sel pri Brestovici mladeniče iz Temnice in druge, jih natepli in Alojzija Pahorja hudo ranili z nožem. Zadali so mu 6 ran, zraven tega so mu nos skoraj preč odrezali. Enako so Karola Rogeljo iz Temnice v hrbet zabodli. Nož so mu porinili skoraj do srca. Rajenca so za silo povezali in ju spravili v goriško bolnišnico, kjer se nahajata v nevarnem stanju. Poroča se nam, da so tisti selški mladeniči, ki so napad izvršili pravi divjaki ter so se večkrat kot taki pokazali. Tako naš dopisnik, ki razmere dobro pozna.

Vabilo na veselico. — Kat. slov. izobraž. društvo v Velikem dolu in Marjina družba priredita dne 25. t. m. v nedeljo popoldne ob 4. uri veselico s sledečim vspeedom: 1. Tamburanje. 2. Go-

vor. 3. Petje. 4. Čašica kave, šaloigra. 5. Tamburanje. 6. Domovini, deklamacija, S. Gregorčič. 7. Petje. 8. Dr. Vseznal in Štipko Tiček, igra. 9. Petje. 10. Tamburanje. 11. Srečkanje. — Vstopnina: Sedeži: 1 K. Stojišča: 40 v. Šolska mladina: 20 v. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Aretiranje. — V četrtek so v Gorici aretirali podravnatelja propalega denarnega zavoda „Banca popolare“ Hektorja Piani.

Društvo za podporo izpuščenih kazencev in njihovih nedolžnih rodbin v pokneženi grofiji Goriško-Gradiščanski so darovali naslednji: Albert Michlstädter K 5, eks. Karol Grof Coronini K 5, grofica Irma Szereny K 20, Josip Pavia K 10, vikar Peter Mosettig K 3, Alojzij Fogar K 5, dr. Karol pl. Braunizer K 2, Valentin Venuti K 1, županstvo Aquileia K 50, županstvo Ajdovščina K 40.

Tatovi. Dosedaj neznani tatovi so nocoj ponoči skušali udreti v trgovino Jožefe Vižintin in Karola Droč v Št. Petru, kjer pa jim sreča ni bila mila. Nadalje so obiskali tudi gostilno Antona Furlana, ulomili ključavnico, ubili steklo na oknu ter udrli v kuhinjo, kjer so ukradli par loncov, mlin za kavo ter razmetali vse pohištvo. Najbrže so bili cigani. Kdaj se vendar prepove klatenje ciganov, ki so le v škodo in strah ljudstvu!

Izgubljeno. — Izgubila je neka oseba minuli teden in sicer v sredo od Solkana do državnega kolodvora v Gorici ročno torbico, v kateri se je nahajala mala svota denarja in pa en ključek. Kdor bi jo našel, je naprošen, da jo prinese v naše upravnistvo, kjer dobi primerno nagrado.

Shod S. L. S. v Ljubljani. — S. L. S. sklicuje za nedeljo dne 18. t. m. v Ljubljani in sicer v veliki dvorani hotela „Union“ za svoje somišljenike shod, na katerem bodo poročali dr. Šusteršič, dr. Korošec, Roškar, Grafenauer, dr. Brejc, Fon in dr. Krek.

„Delavski list“, glasilo primorskih socialistov, ki je izhajal z Trstu, je nehajati.

Drobfinice.

Drobne vesti. Močan potres je bil na Grškem te dni. Porušil je več vasi. Ubityh je 40 oseb. — Kakor kokošja jajca debela toča je padala 10 t. m. v Slavoniji. Ranjenih je bilo mnogo oseb. Poljski pridelki so uničeni. — Iz Brna javljajo, da je minulo soboto snežilo po vseh alpskih vrhovih. Živino so morali gnati v dolino. — Iz Curiha poročajo, da so reke grozno narasle. Škoda velikkanska. — Volkovi so se pokazali v Kupjaku na Hrvaškem. Več volov, ki so se pasli, so raztrgali. Eden vol jim je ušel z razparanim trebuhom. Na glavno cesto je v največjem diru vsa upehana pritekla k nekemu vozu srna, koj za njo volk, a se vendar ni upal k vozu. Kmetje so ga pognali. — Na otoku Lobau ob Donavi pri Dunaju so našli mrtvo truplo 50-letnega Romacherja, ki je provzročil krah velike banke „Merkur“. — Ker je onečastil svojo nečakinjo oženjeni Mihael d' Auria v Neapolju, ga je le ta v družbi z bratom napadla s kamenjem in rezilom, ga ubila in vrgla veliki kos skale na njegovo glavo. —

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril v hotelu „Pri zlatem jelenu“

zobozdravniški atelier.

Ordinira se:

od 9. ure zj. do 12. dop. in od 2. ure do 5. popoldne.

Dr. Ivan Eržen.
zobozdravnik.

celo, — pri čemer ni razločka, ali se opravišni ko si pomnožujejo s pisanjem, po mehaničnem potu ali pa z rabo tiskovin,

pri vrednosti predmeta :

a) do vstetih 100 kron . . 20 vin.,

b) nad 100 kron . . . 40 „

Po stari tarifi se je plačalo v slučaju pod b) le 24 vinarjev. Če se pa izdelujejo prepisi v veliki obliki, prepisi računov, tabel ali izkazov, obstoječih večinoma iz števil, za vsako, če tudi le začeto stran . . . 60 vinarjev.

Dodaj se je plačalo v tem slučaju le 40 vinarjev.

Za oddajo na pošto ali telegrafski urad ali za predajo pri oblastvih in za pobiro porznetnih recipisov od vsakega opravišnega kosa . . . 20 vinarjev.

Za izmeno pošne ali pošno-hranilne nakaznice pri pošti . . . 40 vin.

Za vplačila, ki se opravljajo s pošno nakaznico, s prejemno položnico ali čekom, za vsaki posamezni primer, ako se nakazuje ali vplača svota vsaj dveh kron . . . 40 vinarjev.

Po stari tarifi je bilo plačati le 20 vinarjev.

Za zabeležbo zakonitega ali sodniškega roka ali naroka, za pregled dostavljenih ali poslanih spisov, ki je pri tem potreben . . . 30 vinarjev.

Pravosodni minister dr. Hohenburger, ki je bil svoj čas sam advokat v Gradcu, je zadovoljil s to novo tarifo advokate, a ne ljudstva, ki bo bridko občutilo njene posledice. Saj so se odvetniške nagrade pri višjih vrednostnih stopnjah v raznih slučajih več kakor podvojile!

Čakali smo, da bi se bilo oglasilo kompetentno pero, ki naj bi bilo poučilo naše ljudstvo o tej novi tarifi; a čakali smo zastonj.

Slovenske politične stranke in njih glasila molčijo, čeprav bo ta tarifa rezala tudi slovenskemu ljudstvu globoke rane. In o njej molči celó goriški „Kmečke glas“, „edini zastopnik kmečkih interesov“ v Vrtojbi in daleč okoli! Odkod ta molk? Saj se menda listi vendar ne bojijo zameriti gospodom advokatom, ki imajo pri raznih strankah odločilno besedo?

S 1. julijem je nova odvetniška tarifa zadobila veljavo. Ako se hoče ljudstvo izogniti njenih škodljivih posledic, — naj se ne pravda! Zato kličemo posebno tistim kmetičem, ki se večkrat pravdajo za oslovo senco: Ljubite se med seboj; potem ne bo ne pravd, ne pravičnih stroškov. Ne držite krave za roge, da jo drugi molzejo; molzite jo rajši sami!

Razstava v „Šol. Domu“.

(Dalje.)

V srednji dvorani II. nadstropja so bili razstavljeni izdelki ženskih del učenk 5. in 6. razreda „Šolskega doma“. Petoletnice so razstavile premnogo ženskih srajc in drugega ženskega perila; zraven tega tudi veliko izdelkov vezenja, kvačkanja in šivanja v različnih ubodih za namizno in kuhinjsko opravo. Učenke 6. razreda so pokazale svojo marljivost na roko izdelanih možkih srajc in drugega perila ter raznih stenskih opremal. Zraven za ta razreda predpisanega perila razložile so učenke mnogo drugih izdelkov kvačkanih in s križevatim šivom, n. pr. stenske torbice, podlage, zavese itd. Ženske srajce so bile olepšane s precej snježnim in pravilnim vezenjem. Vobče bilo je res mnogo in različnega dela, tako, da so bile vse stene in mize prenapolnjene 10 m dolge in 6,5 m široke dvorane. Pri tolikih predmetih je pač težko dobiti razliko med najlepšimi in manj pravilnimi izdelki.

V dvorani na levi strani so bila dela učenk pripravljavnic za izobraževališče. Izdelki so bili iz vseh vrst ročnih del. Posebno se je odlikovalo belo perilo in vkladanje zaplatov v belo in

pisano tkanino. Ženske srajce so bile vse olepšane s čednim vezenjem, možke pa gladke ozirom na gube sešite. Tu ni manjkalo lepih prtičev, čez miznih prog in okraskov, zaves, podlag, blazin, torbic itd. Deklice so umele prekaniti tudi najbistrejše oko s svojimi vajenicami, v katerih so bili zaplati v belo ali pisano blago tako všiti, da se so ti spoznali le, ako se je izdelek proti svetlobi obrnil. Bili so tu še izdelki na mrežico, tenerifami, po intes itd. v taki množini in v lepem okusu izdelani, da se gledalčevo oko kar ni moglo ločiti od izdelka.

V desni dvorani so bili izdelki učenk obrtne šole za belo šivanje in umetno vezenje. Prvoletnice so razložile srajce, krila itd. za vsakdanjo rabo iz domačega platna in prostega kroja, katere so same krojile, šivale na roko in na stroj. Razstavile so dalje priprosto belo vezenje naplečnikov ženskih srajc, vezana imena (monogrami) in druge predmete belega šivanja, na katerih so porabile razne druge ubode, ki se navadno vporablja pri takih dekorativnih izdelkih, ki se navadno perejo, n. pr. izpuljene niti iz debelega ali tankega prozornega platna z umetnimi ubodi izvršeno, to je A' jour dela. Slednjič je bilo več izdelkov Hardanger-dela, t. j. izrezane niti iz domačega platna in potem zopet umetno omočane in všite niti. Drugoletnice so razstavile razne predmete, na katerih je bilo finejše belo vezenje združeno z a' journimi vzorčki in lepě bele srajce z naplečniki, vezene v renesansi (Renaissance Stöckerei). Nadalje so bili razni predmeti z barvanim vezenjem, z japonskim vezenjem, razne aplikacije, šivane vrvice na blago (son-tache) in rokokó vezenje, kakor tudi slikanje z iglo in z oljnatimi barvami (Brilliantmalerei) ter z Brandmalerei vžganimi in slikanimi predmeti. V obče je bilo tu predmetov vrlo čednih, šivanih in vezenih od najpriprostejšega do najfinejšega v vseh šivih in slogih.

(Konec prihodnj.)

Dopisi.

Ajševica. — (Konec). — Oseških mladeničev se nikdo izmed pevskega zbora niti dotaknil ni, — kar je pisala „Soča“ je gola nesramna laž. Preteklo nedeljo je bil oni mladenič iz Oseka sam pri Čubeju ter je priznal, da so „Sočini“ dopisniki lagali, kajti v prepri, ki je nastal med njim in enim domačinom, se pevci niso prav nič vtikali.

Da je nastopil lijaški zbor na Sv. Petra in Pavla dan pri veselici v Grgarju, je resnica, res je pa tudi, da so se vedleleži o pevskega zbora pohvalno izrazili. Kar piše „Soča“ o nekem fijašku, je zopet laž.

Najnesramnejša pa je trditev, da so se pevci vsled vinjenosti kar po tleh vajali, kajti izpili so po veselici le par kozarcev vina, zapeli nekaj pesmi ter se na to popolnoma mirno pripravili k odhodu. Kar se tiče pijanosti, katero očitajo lijaškim pevcem, bodi povedano, da bi bili, prišedši iz Grgarja od prvega do zadnjega stali lahko na eni nogi bolj trdno in gotovo, kakor marsikateri član N. i. d. na Ajševci še dan po veselici na obeh nogah in še obeh rokah po vrhu.

Tudi napad na neko gostilno, o katerem pišejo, je nesramna izmišljotina. Od lijaškega pevskega zbora dobijo 100 K nagrade, ako dokažejo, da je njih trditev resnična, dokler pa tega ne store, naj veljajo za nesramne lažnike in podle obrekovalce.

Ves dopis kaže, da so pisci merili pri njega sestavi „brač po sebi“. Očitati so drugim, kar sami delajo o priliki izletov.

Ko so se udeležili veselice v Ožljanu so se ga tako „sakarabolsko nasrkali“, da so se domov grede sprli, a konečno še skloftali najbolj pametnega iz cele družbe in to iz edinega razloga, ker jih je prosil, naj bodo bolj dostojni. Ob tej priliki so bili ti „vrli“ možje

res polni vinca, kakor brentači ob lanski dobri vinski letni in morda je bila kaka posoda tako „Štrihana“, da je šlo celo črez.

Veliko veselje po napredku so kazali nekateri člani N. i. d. dan po svoji veselici, s tem, da so napol nagi letali po dvorišču oštirja Komela. Zavžito vino jih je morda preveč segrelo, vzeli so zato od Adama na posodo polovico obleke ter tako kostumirani kazali drevesom v Panovcu svojo napredno kožo. —

Za danes naj to zadostuje. V kratkem se pa itak še oglasimo, ako bode gospod urednik tako prijazni, da nam prepustite v to svrhu par kolon.

Politični pregled.

Baron Bienert in pooblastilni zakon.

„Slovenski Narod“ in njegovi podredniki „Narodni Dnevnik“ in „Soča“ udirajo po slovanski obstrukciji v državnem zboru tudi zaradi tega, ker je zabranila, da ni prišel uže sedaj pod streho trgovinski pooblastilni zakon, na podlagi katerega bi smela vlada sklepati trgovinske pogodbe z balkanskimi državami in v prvi vrsti s Srbijo. Ti listi očitajo slovanskim obstrukcionističnim strankam, da so sovražnice Srbov in Črnogorcev, ki tako nujno potrebujejo urejenih trgovinskih razmer z našo državo. V manifestu, katerega je izdala „Slov. Ljud. Stranka“ je dovolj jasno povedano, da poslanci slovenskega državnoborskega kluba niso nikakor v principu proti trgovinskim pogodbam z balkanskimi državami ter so bili celo pripravljeni dovoliti, da pride pooblastilni zakon na dnevni red, ako bi vladne stranke glasovale za nujni predlog, ki zahteva preprečenje zloglasne madjaranske bosanske banke, ali pa odstop Bienertovega ministerstva, ako tega ne doseže. Pri vsem tem pa, da ni prišel pooblastilni zakon v tem zasedanju na dnevni red, niso naši poslanci prizadeli Srbiji in Črnogori nobene krivice, kajti tudi če bi bil Bienertovi vladi pooblastilni zakon dovoljen, bi si ž njim ne mogla prav nič pomagati, dokler bi tudi ogrski parlament takega zakona ne vsprejel. Tako piše o ti zadevi glasilo protiostrukcionistov socialnih demokratov „Arbeiter Zeitung“ med drugim tudi to-le: „Vlada je zahtevala pooblastilni zakon kakor nujno stvar, in da je istega doseglja, bi bila zamogla takoj aktivirati trgovsko pogodbo z Rumunijo in napraviti pogodbo s Srbijo in Črnogoro. Ali aktiviranju trgovinske pogodbe s Srbijo in Črnogoro bi morala pritrčiti tudi Ogrska. Ker se je pa rešitev ogrske krize zavlekla, je ogrska vlada naznanila Bienertu, da ne more privoliti v perfekcioniranje trgovinskih pogodb. Wekerleova vlada se pri tem lahko sklicuje, da kakor demisijskiran vlada nima pooblastila za tako dalekosežne akcije. Ali njeni pravi razlogi so jasni. Ona hoče imeti za jesen sredstvo v rokah, s katerim bo lahko izvrševala presijo na krono. A kaj bi bil začel g. Bienert s pooblastilnim zakonom brez privoljenja Ogrske?! On bi bil najbolj blamiran Evropejec! Imel bi bil pooblastilni zakon, ki bi ga pa ne mogel uveljaviti. Blamaža bi bila še večja, nego pri bosanski agrarni banki. Gospod Bienert je imel torej interes na tem, da ne dobi pooblastilnega zakona, s katerim ne bi vedel kaj začeti! Zato ga je pustil pasti in državni zbor zapreti!“

Vseslovanska banka.

Poljskim listom se poroča iz Moskve, da je ustanovitev vseslovanske banke uže zagotovljena. Ta banka bode imela tudi v Galiciji svojo podružnico.

Revolucija v Perziji.

Revolucija v Perziji je prodrla v vse kroge prebivalstva. Gre se namreč za to, da vržejo nacionalisti sedanjega neprijjubljenejšega šaha Ali Mahomeda, ki svojeglavno vlada proti ljudstvu. Prišel

je v nasprotje s parlamentom, katerega je pognal domov. Tudi z duhovščino je prišel v navkrižje. Sedaj vodijo nacionalisti in duhovščina skupen boj proti šahu. Mnogo šahovih vojakov je prestopilo k revolucionarcem. Po ulicah v Teheranu se vrše boji med šahovimi vojniki in med revolucionarji. Zdi se, da premoč imajo revolucionarji in da brzkone vržejo šaha s prestola. Vsaj tako govore zadnja poročila. Naslednik šahov bi bil njegov 11-letni sin. V tem slučaju bi bilo postavljeno gerentstvo, ki bi vladalo mestu mladoletnega šaha.

Zadnja poročila pravijo, da je šah zbežal in se odpovedal prestolu na korist svojemu sinu. Sedaj je baje uže sklenjen mir.

Koran priznava kristjanom enako-pravnost.

Turški veliki vezir je naročil velikemu turskemu duhovnu Šejk ul Islamu, da sestavi irade (sultanovo naredbo), v kateri bode dokazano na podlagi citatov iz korana, da imajo Turki dolžnost pravično postopati nasproti kristjanom ter jih smatrati kot domorodce za enakopravne. Ta naredba se razpošilja vsem turškim duhovnikom, ki jo bodo morali prečitati turškemu ljudstvu, zbranemu pri božji službi.

Drobne politične vesti.

Ruski car obišče v jeseni turškega sultana. — Na jesen se ustanovi v Bosni novo korno poveljstvo s sedežem v Mostaru, ki bo obsegalo, Hercegovino in južno Dalmacijo. — Turško vojno sodišče je še vedno na delu. Te dni je obsodilo 20 oseb, ki so se udeležile revolucije na smrt, ki so jih koj obesili. Med obešenci sta bila tudi dva generala. — Nemški kancelar grof Bülow je odstopil. Tem povodom je bil tudi od našega cesarja odlikovan s tem, da mu je cesar izročil svojo sliko. Na Bülowo mesto je imenovan državni tajnik Bethmann-Hollweg. — Avstrijska delegacija se sklice začetkom oktobra, državni zbor pa koncem oktobra. — Antimilitaristični proces v Pragi se nadaljuje. Priče izpovedujejo v prilog obtožencem. — Morilec gališkega namestnika grofa Potočkega dijak Siczyński, ki je bil obsojen na smrt, je pomiloščen. Kazen se mu je spremenila v 20-letno ječo. — V Perziji je ogorčenje proti Rusom veliko. Napovedujejo Rusom sveto vojsko. — Prihodnje leto bo slavil črnogorski knez Nikita 50-letnico svojega vladarja. — Turški orožniki so aretirali blizu Carigrada več avstrijskih delavcev ter jih spravili v temnice, kjer so jih hudo pretepli in to brez pravega vzroka. Avstro-ogrski poslanik je vložil zaradi tega protest pri turški vladi. —

Domače in razne vesti.

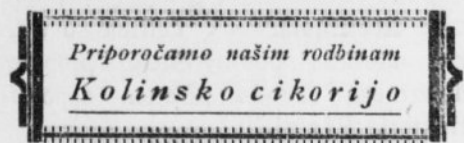
Volitve v deželni zbor goriški so razpisane in sicer se bodo vršile: za splošni volilni razred dne 26. septembra, za kmečke občine dne 10. oktobra, za mesta in trge 21. oktobra, za trgovsko zbornico 29. oktobra in za veleposestvo dne 30. oktobra.

Pozor kmetovalci! — Letos trpe naši kmetovalci občutno škodo, ki so jo povzročili toča, suša, veliki nalivi, na Krasu pa kobilice. Da se na kak način priskoči kmetovalcu na pomoč v teh stiskah, je naročil naš deželni odbor vsem občinam, kjer so bila poškodovana obdelana zemljišča po eni ali drugi nezgodi, naj predložijo pristojni politični oblasti poročilo, da se bodo mogla izvršiti poizvedovanja, na podlagi katerih se odpiše zemljiški davek.

Finančna oblast je navadno zahtevala, da se v dotičnih poročilih navedejo natančno katastralne parcele poškodovanih zemljišč. Deželni odbor pa je izposloval, da zadošča tudi kratko in navadno poročilo brez popisanih podrobnosti; s tem je olajšano poročevanje, kar je gotovo v korist prizadetim občinam in davkoplačevalcem.

Občinskim zastopom je obenem naročeno, naj pošljejo posebno poročilo

Ne najdražje, ampak najcenejše so „PEKATETE“, ker se zelo nakuhajo in se jih malo potrebuje.

„Centralna posojilnica razpisuje mesto PODURADNIKA,

ki je prost vojaščine, in izvežban v knjigovodstvu.

Plača po dogovoru. Vstop s 1. septembrom t. l.

ODBOR.

Novodošlo blago za NASTOPNO SEZONO

se vdobi po zmernih cenah v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami

Anton Krušič,

krojaški mojster in trgovec

v Gorici Tržaška ulica šte. 16

(v lastni hiši)

Opozarja se gg. odjemalce, da je došla ravno kar velika množina raznovrstnega blaga kakovosti iz avstrijskih in angleških tovarov najrazličnejših

za vsaki stan.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega Doma“.

Schichtovo milo.

Skrbna proučevanja so dognala, da Schichtovo milo vsaki vodi bodisi v mrzli ali gorki hitro in močno speni. To milo prodere prav lahko in prav intenzivno vsako tkanino. Ono odpravi koj vsak madež ne da bi tkanini škodovalo. — Schichtovo milo je popolnoma prosto razjedajočih snovij. Napravljeno je že desetletja vedno iz enakih snovij. S porabo tega mila za vsako pranje, za vsakovrstno perilo zahteva torej previdnost in uporabo tega mila se prihrani pre mnogo časa, dela in stroškov.

Izdeluje tudi stavbarska in cerkvenega dela. Izgotovljeno pohištvo lastnega izdelka priprosto in fino se dobi pri

Hotel in restavracija pri „TREH KRONAR“

toči pristno plzensko pivo, steinfeldsko pivo trdke Reininghaus. marčno pivo. Točijo se tudi izborna briska in furlanska vina ter kraški teran. Izvrstna italijanska in nemška kuhinja. Cene zmerne.

Postrežba skrbna in točna.

Ferdinand Baumgarten.

Naznanilo!

Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi naznanjamo, da smo prevzeli od g. ANT. JERETIČA

mirodilnico

in papirnico

v tekališču Josipa Verdija, (tik sadnega trga.)

Za mnogobrojen obisk se toplo priporočamo

Toroš-Drobnič & drug.

Iščem najemnika, ki bi prevzel takoj ali v šestih tednih mojo gostilno pri „Pošti“ z vso opravo kakor tudi več mobiliranimi sobami za tujce v najem.

Pojasnila pri lastniku Leopoldu Jonku v Boven.

Svoji k svojim!

Brez konkurence!

Naznanjam sl. občinstvu, da sem tvoril v Solkanu v lastni hiši

veliko zalogo raznovrstnega pohištva.

Priporočam novoročencem kompletne spalne sobe.

Cene zmerne in brez konkurence.

Blago trpežno in lično izdelano. Upogled zaloge dovoljen vsakomur, ne da bi bil primoran kaj naročiti.

Posebno se priporočam gg. rodoljubom z dežele, prečastiti duhovščini, sl. učitelstvu itd.

Za obilen obisk se priporočam

Ferdinand Delak,

v Solkanu št. 299.

Gene zmerne!

Novo podjetje v Solkanu!

NAZNANILO.

Gg. gostilničarjem in hoteljerjem v mestu in na deželi uljudno naznanjam, da sem prevzel zastopstvo in zalogo za Goriško in Gradiščansko

budjevičkega piva

delniške akc. družbe v C. Budjevicah.

Za mnogobrojna naročila se toplo priporočam

JOSIP BOŠTJANČIČ,

zastopnik in zalagatelj

GORICA — Rabatišče šte. 20 — GORICA.